

رسم عاشقی

آتشی در سینه دارم جاودانی
عمر من مرگی است نامش زندگانی
رحمتی کن کز غمت جان می‌سپارم
بیش از این من طاقت هجران ندارم
کی نهی بر سرم پای ای پری از وفاداری
شد تمام اشک من بس در غمت کرده‌ام زاری
نوگلی زیبا بود حسن و جوانی
عطر آن گل رحمت است و مهریانی
ناپسندیده بود دل شکستن
رشته‌ء الفت و یاری گستتن
کی کنی ای پری ، ترک ستمگری؟
میفکنی نظری، آخر به چشم ژاله بارم
گرچه ناز دلبران دل تازه دارد
ناز هم بر دل من اندازه دارد
حیف اگر ترحمی نمی‌کنی بر حال زارم
جز دمی که بگذرد از چاره کارم
دانست که بر سرم گذر کنی به رحمت اما
آن زمان که بر کشد کیا غم سر از مزارم

شعر: حسین پژمان بختیاری

آهنگساز: مرتضی خان نی‌داوود

بازسازی آهنگ: سعید انصاری - بردهای کیارس

خواننده: همایون شجریان

دستگاه شور

مايه دشتی

گردآوري و تنظيم فايل: جواد مالدار www.septem.ir